

øser ud til de forskelligste, om jeg saa maa sige, sociale Værneforanstaltninger, samtidig med at man med Hensyn til nationale Værneforanstaltninger af finansielle Grunde er saa umaadelig karrig og ængstelig og paaholdende. Jeg kan forsikre det ærede Medlem, at jeg har aldeles ikke indtaget et Standpunkt, som er i Strid med det konservative Folkepartis Grundsynspunkter i denne Sag. Der er blandt mine konservative Kolleger en meget stærk Stemning for denne Tanke, og naar den ikke har faaet et stærkere Udtryk i denne Sal, end den har, er det, fordi man frygter, at det er fuldkommen haabløst at tage den op til Drøftelse med Venstre.

Anden Næstformand (Parkov): Det ærede Medlem Hr. Martin Hansen har Ordet for en kort Bemærkning.

Martin Hansen: Det ærede Medlem Hr. Holstein gentog nu, at man øste ud til sociale Foranstaltninger, og jeg maa derfor gaa ud fra, at det ærede Medlem fremdeles tænker paa den Jordlovgivning, han nævnte før. Maa jeg da spørge: Mener det ærede Medlem, at man skal ligge ganske stille og lade alt passe sig selv og se paa al den Arbejdsløshed, der hersker Landet over, uden at gøre det fjerneste for at fremskaffe selvhjulpne Hjem? Jeg maa dog mene, at den eneste effektive Ting, man kan gøre, er den at skabe Mulighed og Vilkaar for Arbejde her i Landet, og det er det, man har gjort gennem den Jordlovgivning, man gennemfører. Jeg spørger derfor det ærede Medlem, om han er en Modstander heraf, om det er disse Bevillinger, han tænker paa, eller hvad det er for Foranstaltninger, til hvilke Venstre har øst Penge ud. Jeg beder om et klart og koncist Svar paa dette Spørgsmaal. Det kunde dog være værd at vide, om det ærede Medlem virkelig mener, at vi skal lade alt dette ligge og kun ofre Penge paa Militærvæsenet. Gjorde vi det, gik vi snart nedenom og hjem.

Anden Næstformand (Parkov): Det ærede Medlem Hr. Holstein har Ordet for en kort Bemærkning.

Holstein: Til det ærede Medlem Hr. Martin Hansen vil jeg sige, at jeg tror, at den Statshusmandslovgivning, vi har haft her i Landet siden Slutningen af Halvfemserne, har haft baade sin sociale og økonomiske Berettigelse som Følge af, at vi i hele den forløbne Periode har været i økonomisk Opgang; men nu staar vi overfor en

økonomisk Nedgangsperiode, og jeg tror, det vilde være meget farligt at føre denne Statshusmandslovgivning ud i Livet i samme Tempo, i hvilket det er sket i den gode Tid. Det bedste Bevis paa, at der er en almindelig Erkendelse heraf, er den fuldkomne Standsning, der var i Gennemførelsen af denne Reform i de sidste Aar af den radikale Regerings Regimente. Selv fra radikal Side erkendte man, at de økonomiske og finansielle Forhold kunde være saaledes, at man maatte tage en lille Smule Reb i Sejlene. Jeg tror, det erkendes ogsaa indenfor Venstres Rækker, og hvis man f. Eks. vilde spørge Landbrugsministeren, er der vist stor Sandsynlighed for, at han vil indrømme, at det maaske vilde være heldigst at holde lidt igen paa Gennemførelsen af den Statshusmandslov, vi vedtog i Fjor, at det vilde være heldigst ikke at være alt for ivrig til at reformere, saaledes som det ærede Medlem helst vilde det, og saaledes som ogsaa jeg helst vilde det, men som jeg tror, det er umuligt at gøre det under de nuværende Nedgangskonjunkturer. Jeg har aldeles ikke villet slaa af paa de sociale Krav til Fordel for de militære, jeg har blot villet fremhæve den mærkværdige Forskel, der er, naar Venstre med stor Frimodighed bevilger og bevilger til sociale Reforme, som Venstre selv ser under de nuværende finansielle Forhold er meget problematiske, medens man samtidig er saa karrig og paaholdende, som Tilfældet er, overfor lidt mere eller lidt mindre til Forsvarsvæsenet, selv naar det drejer sig om Beløb, som den militære Sagskundskab tillægger principiel Betydning for vort fremtidige Forsvar.

Anden Næstformand (Parkov): Det ærede Medlem Hr. Martin Hansen har Ordet for en kort Bemærkning.

Martin Hansen: Det ærede Medlem Hr. Holstein tager fuldkommen fejl. Det er netop under saadanne vanskelige Forhold som de nuværende, der skal sættes noget ind paa at skaffe Mulighed for Arbejde. Jeg kan ikke forstaa, hvorledes det ærede Medlem kan komme til et andet Resultat. Maa jeg spørge det ærede Medlem: Hvor skal Pengene komme fra, hvis det ikke kan betale sig at drive Jorden? Vi har intet andet at henvise til end netop dette, og det turde maaske være den største Fejl, der er begaaet fra Lovgivningsmagtens Side, at vi kom for sent med Jordlovgivningen, som vi gennemførte i Efteraaret 1919, og hvorved vi skaffede Mulighed for Arbejde. Thi vel er det sandt — og det skal understreges stærkt